

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoškihovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5, — Rokopis se ne vračajo, — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne politvrste za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust, Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprite reklamacije so poštne proste.

Dan slovenske mladine.

Da se naša mladeniška organizacija na Spodnjem Stajerskem vedno bolj izpopolnjuje, da korakajo naši mladeniči vedno naprej po poti izobrazbe in napredka, je pokazala slavnost slovenske mladine v nedeljo, dne 10. septembra v Petrovčah. Zborovala je Zveza slovenskih mladeničev in ustanovila se je podzveza Orlov za Stajersko.

Petrovčane so bile lepo okinčane: slavoloki, mogoštevne zastave in okinčani slavnostni prostori so pričali, da živi v Petrovčah vrlo zavedno slovensko ljudstvo.

Že od ranega jutra so vedno prihajali mladeniči in drugi gostje, nekateri na okinčanih vozovih, peš in z vlaki. Ko je okrog 8. ure pripeljal celjski vlak naše vrle Orle, zbrala se je okrog kolodvora v Petrovčah velika množica ljudstva. Orle in druge goste je imenovan slavnostnega odbora navdušeno pozdravil č. g. dr. Jehart, imenom občine pa petrovski župan g. Koren, odzdravil je načelnik Zveze Orlov, brat Jeločnik. Orli so nato odkorakali pred Društveni dom in potem v cerkev. Sv. mašo je služil v lepi romarski cerkvi č. g. dr. Hohnjec. Po cerkvenem opravilu je odkorakala četa Orlov — bilo jih je nad 300 — z godbo na čelu na pohod v Arjo vas. Ob 11. uri se je začel v Društvenem domu občini zbor Z. S. M. Zborovanju je predsedoval podpredsednik S. K. S. Z., g. dr. Hohnjec, ki je v pozdravnem govoru omenjal važnost te prireditve. Nato je razpravljal o namenih in ciljih naše mladinske organizacije. Razširiti moramo mladinske zveze in orlovsko organizacijo po vsej Spodnji Stajerski. Navdušeno pozdravljen je govoril nato dr. Pegan iz Ljubljane o delovanju mladine v javnosti. O delovanju in uspehih Z. S. M. poročal Fr. Zebot iz Maribora. Načelnik Zveze Orlov br. V. Jeločnik iz Ljubljane govori o veliki važnosti ustanovitve podzveze Orlov za Spodnji Stajer. Njegova izvajanja so mladeniči zelo živahno odobraval. Dr. Hohnjec omenja nato razmerje med Orlom in mladeniškiimi zvezami, obe organizaciji naj delujeta skupno roko v roki. Č. g. Gomilšek priporoča, naj se mladeniške zveze, Orli in Marijine družbe podpirajo in delujejo po enotnem načrtu. Dr. Jehart je prečital brzojavne pozdrave, ki so došli od mnogih strani.

Predlog, da se ustanovi podzveza Orlov za Stajersko, je bil soglasno sprejet. Č. g. dr. Jehart pri-

poroča ustanovitev več orlovskih okrožij za Stajersko. Priredita se naj dva tečaja za telovadbo. Predsedstvo podzveze Orlov se je nato sledeče sestavilo: dr. in dež. poslanec dr. Verstovšek, predsednik, Stupar iz St. Pavla I. podpredsednik, Fr. Zebot iz Maribora, II. podpredsednik, tajnik in blagajnik dr. Jehart, odborniki vsi predsedniki okrožij. Za načelnika se je izvolil brat K. Culk iz St. Jurja ob Taboru, člani načelstva so tudi vsi načelniki okrožij. Za predsednika Z. S. M. je bil izvoljen mladenič Zajc iz Skal, za podpredsednika pa Sparl iz Jarenine, Culk iz St. Jurja, Verk iz St. Petra na Medv. selu in Šetine iz Brezice; za tajnika Faleš Stefan iz Slivnice pri Mariboru, za tajnikovega namestnika Fras iz Marenberga; blagajnik je Praprotnik iz Maribora, njegov namestnik Franjkovič iz Ptuj, odborniki so pa vsi predsedniki mladeniških zvez. Ko sta še govorila podpredsednik Z. O., č. g. Turšič in mladenič Šetine, je predsednik s sklepnim govorom sklenil veličastno zborovanje.

Po večernicah je vse drlo na telovadni prostor. Dež, ki je nekaj časa nagajal, je takoj prenehal. 250 telovadcev je nato izvajalo črez dve uri raznovrstne vaje tako dovršeno, da so se poznavalci telovadnih umetnosti čudili. Proste vaje, vaje na orodju, rajalni odhod, kakor tudi vaje naraščaja, so se izvedle pod poveljstvom br. Jeločnika naravnost krasno. Mnogobrojno občinstvo je k posameznim vajam navdušeno ploskalo. Navzočih je bilo mnogo odličnih gostov: grof Salm, dr. in dež. poslanec dr. Korošec in dr. Benkovič, dež. odbornik dr. Pegan, dež. poslanec Terglav, več vlč. duhovščine, županov in drugih odličnih mož. Po telovadbi se je na vrtu Društvenega doma razvila živahna ljudska veselica, katere se je udeležilo na stotine ljudstva.

Malotevilni petrovski liberalčki so vedno upali, da nam bo slabo vreme preprečilo vso prireditev. Ker se to ni zgodilo, so s živkanjem skušali ob odhodu Orlov dati duška svoji jezi. Naše vrste se seveda na par pijanih liberalčkov niso ozirale.

Slavnost v Petrovčah je uspela nad pričakovanje lepo. Naše čile mladeniške vrste so dobile potom te prireditve zopet novega poguma, novega veselja do izobraževalnega in organizatoričnega dela. Preživljena je po novem odboru Z. S. M., ustanovljena je stajerska podzveza Orlov, ljudstvo pa je videlo v Petrovčah, kako velike uspehe je dosegla že dosedaj na-

ša mladinska organizacija. Naj se ožive stare mladeniške zveze, nove se naj ustanovljajo, Orle pa naj razprostre svoja krila po celnem Spodnjem Stajersku. Z upanjem na lepšo bodočnost našega naroda koraka naša mladina neustrašeno naprej!

Slovenskim starišem!

Bliža se čas, ko se bo zopet začel pouk po raznih šolah, kjer se bo zopet zbirala ukaželjna mladina. In prav je tako; naj se mladina v šolah uči, izobražuje, vzgojuje in pripravlja za svoj bodoči poklic. Saj je šola za to poklicana, da nam vzgoji pošteno, značajno in narodno čutečo mladino. Zalibog imamo v tem oziru mnogo žalostnih izkušenj, da se mladina ne vzgojuje, kakor bi se morala. Najbolj žalostno je pa v tistih naših krajih, kjer so nam vrinili nemške šulferajnske šole; zato pa velja naš današnji opomin posebno tistim starišem, ki bivajo blizu takih šol.

„Stariši so otrokom božji namestniki in za Bogom največji dobrotniki,“ tako nas uči katekizem. Ker so torej stariši otrokom božji namestniki, potem pa so tudi strogo vezani, otroke tako vzgojiti ali dati tako vzgojiti, da bodo dali lahko odgovor pred Bogom. Prva dolžnost starišev je, skrbeti za to, da so otroci dobro poučeni v krščanski veri, da so pridni in poštene, da pa tudi ljubijo govorico svojih starišev, v kateri so jih stariši učili govoriti in moliti, da ljubijo otroci tudi svojo domačijo, svojo domačo zemljo. Kajti če otroci zaničujejo jezik svojih starišev, potem začno zaničevati tudi stariše, nazadnje jim mrzi tudi vera starišev, postanejo verski in narodni odpadniki — pravi janičarji. Ker stariši ne morejo vsega storiti, jim mora šola priskočiti na pomoč, šola mora to nadaljevati, kar so stariši začeli, in to nadomestiti, česar stariši ne morejo. Toda, glejte slovenski stariši, temu nasproti se pa godi ravno v nemških šulferajnskih šolah. Poglejmo pouk v veronauku! Veronauk je podlaga vzgoje. Če pomislimo, da se otroci že v maternem jeziku precej težko učijo veronauka, in če pomislimo, da je treba katehetu vedno in vedno svariti otroke in jih opominjati ter navajati k dobremu, da so otroci pridni in da se varujejo huđega, kaj pa naj rečemo o takem pouku v nemški šoli, kjer slovenski otroci ne razumejo kateheta ali k večjemu vjamejo tu pa tam kako besedo, kajti katehet na nem-

PODLISTEK.

Novi župan.

(Spisal J. Barlé.)
(Konec.)

„Pa le hitro. Jutri na vse zgodaj naj odrinejo na železniško postajo, da bodejo popoldne tukaj. Smreke se morajo precej posaditi, zdaj je najpripravnejši čas za to!“

Precej dolgo je moral spoštovani Matiček Koleselj tekači po slavnem Mekužu, dokler je preskrbel tri vozove, ker baš konjev v Mekužu ni bilo na izbiro. Nazadnje je vendar dobil voznike, kateri so imeli iti po smreke prihodnjega jutra. Koleselj se je sam odpotil z njimi v svoji svečani obleki, ker njemu je dal gospod župan pismo, da na postaji sprejme smreke. Občinski sluga Matiček Koleselj bil je seveda zelo vesel tega častnega poslanstva, ker mu je bilo pač malokdaj sojeno, da vidi železnico. Veselo so torej ropotali trije vozovi prihodnjega jutra na precej oddaljeno železniško postajo. Počasi je slo, ker je bila pot blatna, vozovi težki, a konji bolj pohlevne živinice. No, naposled so se pa vendar ponosno ustavili pred postajo. Trebalo je hiteti, časa je bilo malo, a 300 smrek, pa se je zato Matiček kar precej odpotil s pismom k načelniku postaje. On je bil sedaj posebno ponosen, ker se je mogel pokazati v svoji svečani obleki tujemu svetu. Tosebno ona sabljica na levi strani ga je veselila. Stopil je zatorej ponosno v pisarno, pozdravil po vojaško in dejal, izročevaje pismo, načelniku:

„Lep pozdrav od g. župana Purana iz Mekužja in prosim, da mi pokažete, kje so tiste smreke, da jih natoovorimo na vozove.“

Gospod načelnik je odpeljal Matička tja, kjer se je blago izlagalo in mu pokazal majhno butaro smre-

čic, katero bi Matiček sam prav lahko natovoril na voz. Matiček je debelo gledal in se čudil, potem je pa dejal:

„Bi prosil, da mi izročite vse smreke, ker bomo jih naenkrat odpeljali. To-le je menda samo za poskušnjo.“

„Ne, to je vse, prijatelj. Tristo smrečic, kakor je zapisano v pismu.“

„Morda se motite, gospod. Gospod župan nas je poslal semkaj s tremi vozovi, da odpeljemo smreke, to še za en voz ni kaj dejati.“

„Kaj ste tri vozove vzeli s seboj?“ — zasmejale se je gospod načelnik. — „Zal, da ste se mučili, vendar pomagati ne morem. Te smrečice še za 30 let ne bodejo tolike, da bi z njimi naložili tri vozove. Z Bogom, pozdravite gospoda župana.“

Kaj je hotel Matiček, vzeti je smrečice s pomočjo voznikov in jih naložil na voz. Vozniki so se pač malo čudno spogledovali in marsikaj robatega povedali, potem so pa odrinili. Na prvem vozu vozile so se smrečice in Matiček, pa je bilo še dosti prostora, druga dva vozova sta bila pa prazna.

Gospod mekuški župan tistega dne ni imel nič pravega miru, vedno je pogledoval skozi okno, če se že vozijo smreke. On se jih je prav od sreča veselil in si mislil, kako bo to lepo, ko bode na sprehajališču naenkrat vse zeleno. Mislil si je, da bodejo smreke vsaj toliko velike, kot oni orehi in kostanji, katere je dobil iz šolskega vrta, in že v duhu gledal, kako bodejo hvaležni Mekužanje postavili njemu na sprehajališču spomenik, morda baš v sredi onih smrek, katere bode on zasadil. V tem se je začel na cesti ropot vozov, in gospod župan je stekel doli na cesto, da prvi ogleda lepe mlade smreke. Tudi drugi tržanje so se že postavili ob cesti, a manjkala nista niti gospoda Kalin in Kos. V tem so se že vozovi povsem približali, vendar ni bilo nič videti onega lepega zelenja. Gospod Puran ni mogel čakati, da so se vozovi ustavili, nego je kar zakričal na Matička:

„Kje so smreke, kje so smreke? Matiček, kaj je to?“

„Tukaj-le na vozu, gospod župan“, — odgovoril je Matiček pokorno.

„Kje? Kaj? To-le...“ vskliknil je gospod župan, a več ni mogel, ker se je začulo od druge strani veselo smejanje gospodov Kalina in pa Kosa.

„To-le bi človek lahko za klobuk zataknil“ — menil je gospod Kalin.

„Prav lepe cvetlice za na okno“ — dejal je g. Kos in pristopil k vozu ter pozorno pregledoval one smrečice. — „V sencih teh smrek se še dolgo ne bomo hladili.“

Gospod župan se je podal zopet v svojo sobo, sprehajal se gori in doli in preklinjal sprehajališče in smreke. Vendar smreke so bile tukaj, proč jih ni so mogli vreči in posadili so jih na sprehajališču, kjer so se vse do ene prijele. Gospod župan se ni sicer dolgo sprehajal na sprehajališču, nazadnje se je vendar-le umiril in sedaj večkrat poseda ondi na klopeh, katere je tudi on naročil. Župan pa ni več, a tudi gospoda Kalin in Kos nista. Presedala je vsem trem županska čast.

Mekužje se lepo povzdiguje in razcvita, tako, da bi ne hotel staviti, da ne bo sčasoma povzdignjeno v mesto. Posebno ga krasijo lepo sprehajališče, katero je dal nasaditi nekdanji župan gospod Puran. Ko sem bil zadnjikrat ondi, čudil sem se zelo onim lepim drevesom, posebno kostanji in orehi so se že lepo razrastli in razširili svoje široke veje. Tudi zelene smrečice, katere je naročil nekdanji župan gospod Puran, so že lepo vzrastle. Pristopil sem k eni, katera se mi je zdela najlepša in ne lažem, če povem, da mi je segal njen vrhupec do ramena. In to ni kar si bodi, saj veste, da sem jaz dolg, precej dolg. Vsakdo se veseli njihovim temnozelenim vejicam, najbolj pa stari gospod Puran, kateri jih skoraj vsak dan opazuje in rad pokaže tujcu, rekoč: „Te pa sem zasadil jaz!“

Razne novice.

Osebnost. Č. g. profesor Koeiper je imenovan za podravnatelja dijaškega semenišča v Mariboru.

Deželni zbor. V torek, dne 12. t. m. je imel slovenski klub štajerskih deželnih poslancev sejo, v kateri se je posvetoval o deželnem zboru. V sredo, dne 13. t. m. je bil dr. Korošec pozvan od ces. namestnika v Gradec, da mu poroča o klubovi seji. Gre se za to, ali se skliče deželni zbor že sedaj v septembru ali ne.

Eksekucije. Opozarjamo, da se bodo eksekucije radi davkov ustavile do konca leta 1911 le v tistih občinah, kjer je občinski urad vpsal tozadevno prošnjo na okrajno glavarstvo.

VPisovanje v 1. razred (slovenski in nemški oddelki) na c. kr. gimnaziji v Mariboru se vrši dne 16. septembra od 9. do 12. ure predpoldne v šolski sobi I. B-razreda. Sprejemni izpiti se vrše ravno ta dan ob 2. uri popoldne. Med šolskim letom se ne more zamenjati šolskih oddelkov.

V Gradcu se je vršilo te dni 8. zborovanje odposlancev štajerskega učiteljstva. Udeležili so se ga tudi zastopniki spodnještajerskega učiteljstva. Sklepali so učitelji o izboljšanju plač, izrekli se, da se naj skliče deželni zbor, ki bi naj to zahtevo učiteljstva izvršil. Enoglasno, torej tudi z glasovi spodnještajerskega učiteljstva, se je izreklo za popolno osemletno šolsko dobo in znižanje učencev v posameznih razredih. Tako je liberalno učiteljstvo naklonjeno zahtevam kmečkega ljudstva, ki že dolga leta zahteva znižanje šolske dobe. Če se bo strogo držala osemletna šolska obveznost in se število učencev za posamezne razrede zmanjša po zahtevi liberalnega učiteljstva, bo moralo kmečko ljudstvo zidati še več šolskih palač. In ti ljudje se še čudijo, da jih ljudstvo ne mara!

Lepa zmaga koroških Slovencev. V občini Vernberg blizu Beljaka, ob skrajni nemško-slovenski meji, so pri občinskih volitvah dne 9. septembra sijajno zmagali Slovenci. Od 18 odbornikov je 15 slovenskih. Nemškutarji in nemški nacionalci so napeli vse sile, da bi prodrli, a ves njihov napor je bil zastran. Tudi koroški Slovenci se vrlo zavedajo svoje narodnosti in se čvrsto držijo, akoravno žive še v slabših razmerah kot štajerski Slovenci. Slovan na dan!

Katoliška organizacija na Ogrskem. Na nedeljskem shodu katoliških organizacij na Dunaju je ogrski poslanec Huszar poročal, da je takozvana „Katoliška ljudska zveza“ na Ogrskem organizirana že v 3000 občinah, šteje 270.000 članov, med temi 50.000 Slovakov, 160.000 Ogrov in 60.000 Nemcev. Katoliška misel je torej na Ogrskem kljub številnim svobodomislemcem zelo močna, posebno med našimi zatiranimi brati Slovaki.

Kmet na plan! Nasprotniki kmečkega ljudstva vedno bolj vpijejo, da je kmet kriv draginje. Dež nesramnih psov leti zadnji čas iz socialno-demokratskega in liberalnega tabora na kmečko ljudstvo. To si ne smemo dopasti. V Tullnu na Nižjem Avstrijskem se je vršilo pretečeno nedeljo protestno zborovanje kmetov proti napadom rudečkarjev radi vprašanja draginje. Udeležilo se je tega shoda nad 4000 kmetov iz cele dežele.

Na Südmarkinem zborovanju v Celju dne 9. septembra so Nemci sami obsodili delovanje Südmärke v St. Ilju. Nemci so namreč prišli do prepričanja, da tisti stotisoči kron, ki jih je vrgla Südmarka za ponemčenje St. Ilja, ne rode zaželjenega sadu, ampak razvadijo šentiljske Nemce, da zahtevajo vedno več denarnih podpor, katere znajo naseljenci in drugi šentiljski Nemci hitro porabiti. Na zborovanju se je tudi sklenilo, da se bodo odslej naseljevalo na mejo več obrtnikov, ker se pričakuje od teh več koristi za nemštvo, kot od lahkoživih Švabov v St. Ilju. Pri volitvi odbora sta propadla edino uradnik Müller in „veleposestnik“ FraiB, kar je najznačilnejše priznanje za njegovo vzorno delovanje v St. Ilju. (Opomba uredništva: FraiB je eden tistih „veleposestnikov“, ki so davkoplačevalci na tisti njihovi zraven Südmarkhofa v St. Ilju, ki je dala nemški stranki 18 volilcev.)

Liberalne laži glede cene sladkorja in tobaka. V nekaterih krajih zopet lažejo liberalci, da so poslanci S. K. Z. zakrivil, da se je sladkor in tobak podražil. Opozarjamo ljudi, da nam takoj naznanijo tiste obrekovalce, da nastopimo proti njim. Vsak pameten človek ve, da je država zvišala ceno tobaka na lastno pest ravno ob državnozbornih volitvah, torej ob času, ko še poslanci S. K. Z. niso bili izvoljeni. Kar se tiče zvišanja sladkorja, ne morejo niti vladni poslanci ničesar ukreniti. Tovarnarji in podjetniki so sklenili, zvišati ceno vsled suše in radi malega pridelka sladkorne pese. Če se n. pr. v trgu dogovori trije trgovci, da bodo kako stvar dražje prodajali, ne more nihče ničesar proti ukreniti. Edino lahko kupci izostanejo in ne gredo kupovat. Ravno tako je pa tudi glede sladkorja. Če podjetniki sklenejo zvišati ceno, niso torej poslanci S. K. Z. nič zakrivil in niti vlada ne more ničesar ukreniti proti njim. (Toliko v pojasnilo!

Zaslužena zaušnica. Francoski listi poročajo: Pred kratkim je vprašal svobodomiseln učitelj v kraju Viane na Francoskem nekega učenca, ki se je pripravil na prvo sv. obhajilo: „Povej mi, je-li bil Jezus Kristus človek ali žival?“ Mali deček je na to nesramno vprašanje pred drugimi učenci zarudel, potem pa se je ojunačil in odgovoril pogumno: „Žival ste Vi!“ Za ta odgovor je učitelj dečka zaprl in ga

pozno izpustil iz šole. Ko pa pride deček domov, po ve materi dogodek v šoli. Dobra mati gre takoj vprašat druge učence, ali je vse tako res, kakor ji je deček povedal. Ko se o vsem prepriča, zbere drugi dan nekaj tovarišic in se z njimi poda na kraj, kjer se je učitelj navadno sprehajal. Učitelj je na sprehodu bral nek svobodomiseln list. Mati ga vpraša: „Ali ste Vi res vprašali v šoli mojega sina, ali je bil Jezus Kristus človek ali žival?“ Učitelj, ki ni mogel tega tajiti, odgovori prestrašeno: „In kaj mi hočete?“ — „Kaj vam hočem?“ zavpije mati, „Vi ste se v šoli obnašali nasproti mojemu sinu kot pobalin. Ko se moj sin obnaša kot pobalin, mu storim tako-le!“ Pri teh besedah zada pogumna mati z vso možjo učitelju zaušnico. Zvečer je govorila že cela vas o tej dobro zasluženi zaušnici. Ta zaušnica je svobodomiselnemu učitelju omajala stališče, da je moral prositi za premešitev.

Pivo dražje. Tudi pivovarnarji alpskih dežel so dne 9. septembra v Gradcu sklenili, da podražijo pivo. Zvišanje bo znašalo 2 vin. pri litru. Naj vpijejo socialni demokratje in drugi nezadovoljneži nad bogatimi pivovarnarji in judi, ne pa nad kmetom, ki je najmanj kriv draginje.

Zgodnja zima bo letos, kakor nam prerokujejo čebelice. Skrbni čebelarji so opazili, da so čebelice nenavadno že sredi julija nehale z vsakim delom; in kljub neznosni vročini so zadelavale vse špranje in luknjice s smolo, da se jako zgodaj pripravijo na prezimovanje. Vsekakor je pričakovati zgodnjo zimo, ki bo letos dokaj huda.

Mariborski okraj.

Maribor. Poročil se je dne 10. septembra pri Sv. Magdaleni v Mariboru g. Miha Visočnik z gđ. Liziko Breznik. Bila sta obadva dolgo let cerkvena pevca. Domači pevski zbor jima je zapel primerno pesem. Mlademu paru želimo obilo sreče!

Maribor. List „Untersteirische Volkszeitung“, ki je izhajal v Mariboru kot glasilo nemških krščanskih socialcev, preide baje s 15. septembrom v last stranke nemško-nacionalnega poslanca Wastiana.

Sv. Barbara niže Maribora. Dne 7. t. m. je umrl g. Janez Majhen, gostilničar in veleposestnik v 63. letu starosti. Zadel ga je kap. Vse je njegova prerana smrt prestrašila, kajti ob 8. uri je bil še zdrav, ob 10. pa že mrtev. G. Janez Majhen je bil silno delaven mož. V mladosti izučen krojaštva, je vedno gledal, da so se mu krajarji množili. Vseposod je znal za delo prijeti. Kupoval je vino, sadje, zelje, ter polagoma zbiral malo svoje imetje, ki mu je do sedaj narastlo v veleposestvo. Celi čas svojega delovanja je rad čital časnike, posebno svojega ljubega, že nad 30 let naročenega „Slov. gospodarja“, po katerem se je pa tudi vestno ravnal. Gospode duhovnike je vselej visoko čislal in po možnosti podpiral. Kadar so bile volitve, je bil on eden prvih. Bil je župan, načelnik in ogleda krajnega šolskega sveta itd. Na ljudskih shodih je rad poprijel za besedo, kakor tudi na primicijah, kjer je ljudstvo vzpodbujal s prepričevalnimi dokazi, kako mi potrebujemo gosposode dušne pastirje od rojstva do smrti. Živo prepričanje o zlati slogi in ljubezni do bližnjega, je gojil gostoljubnost, in menda ni farana pri Sv. Barbari, da bi mu rajni ne bil ponudil kupico vinca. Kadar so se vršili volilni shodi, tačas je g. Majhen pokazal svojo duševno moč govora, kajti štajercijanci so morali kljub svoji nasilnosti utihniti. Svoje premoženje je razdelil sorodnikom, na sv. maše in šolo. Blag mu spomin!

St. Ilj v Slov. gor. Kakor čitamo v listih, je Südmarkin vodja naselništva, FraiB, ki se je največ trudil za ponemčenje St. Ilja, padel v nemilost pri Südmarki. Dosedaj je bil v glavnem odboru, a na obnem zboru Südmärke v Celju dne 9. septembra, je propadel. Ravno po FraiBu je razsipavala Südmarka v St. Ilj največ denarja. Na tem obnem zboru se je tudi sklenilo, da Südmarka odslej ne bo več na novo nakupovala posestev, ampak bo skušala sedanjo nemško posest ohraniti. FraiB bo torej moral iti. Jokali šentiljčani gotovo ne bodo za njim.

Sv. Lenart v Slov. gor. Tukaj je umrl dne 8. avgusta vpkokojeni finančni nadpaznik Josip Stajniko v 81. letu starosti. Rajni je bil dolgoleten naročnik „Slovenskega gospodarja“ in „Domoljuba“. Za njim žalujeta žalostna žena in hči. Naj v miru počiva!

Sv. Trojica v Slov. gor. Večkrat beremo po listih, kako so drugod mladeniči navdušeni za narodno stvar; kako sodelujejo v društvih, zvezah, pri Orlu, pri raznih volitvah itd. Tudi našim trojiškim in sploh fantom v župnijah okrog Sv. Trojice toplo priporočam, da se začno bolj zanimati za narodno delo. Vidite, kako se šopiri posilinemski zmaj v trojiškem trgu, kako na naših lepih slovenskih tleh gospodarijo tisti, ki bi radi vtopili nas Slovence v žlici vode. Frankfurtarske zastave imajo več veljave, kot lepa slovenska trobojnica, heil-klicje done pogosto črez slovenjetrojiško planjavo. Fantje, možje slovenski, vzdramite se! Na delo za narodno probujo, združite se v društva, v zveze, priredite shode in narodne veselice. Na delo, časi so resni!

Sv. Trojica v Slov. gor. Trojiški mogotei so zagrešili novo nezaslišanost. Zdaj se bodo odprle oči tudi vsem onim, ki verjamejo, da imajo ti ljudje samo dobre namene z njimi. Učitelj Klemenčič in njegova soproga, oba domačina iz najbližnje okolice, sta kupila Schützovo vilo. Pogodba je bila sklenjena in podpisana, treba je bilo samo še doseči, da se izbri-

Politični ogled.

Dne 6. septembra: Avstrijski vojni minister baron Schönauich je vložil prošnjo za odstop. — Češki deželni zbor je sklican za 20. septembra h kratkemu zasedanju. — V ogrskem državnem zboru je prišlo do velikega nemira med vladno večino in manjšino. — Bosanski deželni zbor (sabor) bo sklican na dan 3. oktobra.

Dne 7. septembra: Pri ministrskem posvetovanju, katerega so se udeležili vsi ministri, se je razmotrivalo vprašanje glede uvoza tujega mesa. Vlada hoče namesto iz Argentinije dovoliti uvažanje večje množine mesa iz Srbije. — Francosko-nemški prepir radi Maroka ima slabe posledice. Ker se boji ljudstvo vojske, vzdigujejo v Nemčiji neprestano vloge iz hranilnic. — Na Portugalskem zopet vre. Pristaši kralja so prišli k moči, njih čete korakajo od severa proti sredini dežele. — Vodja vstašev v Perziji, Serdar Arschada, je bil po obsodbi naglega soda ustreljen.

Dne 8. septembra: Koroški deželni odbor se je izrekel proti nameravanemu kratkemu jesensku zasedanju. Večina drugih deželnih odborov pa se je izrekla za sklicanje. — Za vojnega ministra bo baje imenovan general pl. Auffenberg. — Pogajanja med Francosko in Nemčijo še vedno niso dosegla sporazuma.

Dne 9. septembra: Načelniki raznih klubov avstrijskega državnega zbora so sklicani na dan 15. septembra na Dunaj k posvetovanju glede sklicanja državnega zbora. — V Pragi so se vršila članes važna posvetovanja radi sprave med Čehi in Nemci; udeležili so se jih voditelji Čehov in Nemcev, kakor tudi zastopniki vlade. V nekaj točkah se je baje doseglo sporazumljenje. Pogajanja se bodo nadaljevala. — Listi poročajo, da bo hrvaški ban Tomašič odstopil; na njegovo mesto bo baje imenovan baron Chavrak.

Dne 10. septembra: Listi poročajo, da bo več članov ministrstva odstopilo, da napravijo prostor novim možem. Tudi se govori, da bodo imenovani ministri-rojaki za Čeha, Nemce in baje tudi za Jugoslovane. To zadnje seveda razburja Nemce. — Ministrski predsednik Gauč bo še-le začetkom oktobra potoval v Prago. — Dne 22. septembra se bodo vršila v Budimpešti posvetovanja naše in ogrske vlade radi uvoza tujega mesa. — Po Češkem so se vršile danes velike slavnosti v spomin 40letnice, odkar je svitli cesar potrdil državnopravne pravice kraljevine Češke.

Dne 11. septembra: Poleg češkega je še za 20. septembra sklican tudi nižjeavstrijski deželni zbor, tržaški in predarški pa na 25. septembra. — Državni zbor bo baje sklican dne 5. oktobra. — Presosna ministrstva se izvrši, kakor poročajo listi, še pred sklicanjem državnega zbora. — Obstrukcija v ogrskem državnem zboru traja dalje. Vrše se poimenska glasovanja o posameznih predlogih. — Francosko-nemški spor kaže resno sliko. Francoski tovarnarji-bogataši so zadnje dni odpovedali nemškimi bankam čez 700 milijonov frankov vlog. Francija noče pristati na gospodarske zahteve Nemčije.

Dne 12. septembra: V Pragi se je vršilo skupno posvetovanje čeških deželnozbornih poslancev glede sprave. Češki poslanci zahtevajo gospodarske ugodnosti, a Nemci v to ne privolijo. Ces. namestnik knez Thun ima baje že v rokah dovoljenje, da sme razpustiti deželni zbor, če bi se sprava pogajanja razbila. — Goriški deželni zbor bo sklican na dan 20. sept. — Na Gornjem Ogrskem se vrše velike ces. vojaške vaje, udeležuje se jih namesto cesarja prestolonaslednik Franc Ferdinand. — Glede francosko-nemškega spora radi Maroka je prišlo tanko daleč, da je Nemčija izjavila, da je voljna priznati pod gotovimi pogoji nadoblast Francije nad Maroko.